

faa vil man der arbejde i den Retning. Det gjælder nu her som overalt, hvor der er stor Konkurrence er oppe, at mindes, at det maatte er muligt, ja undertiden let at skabe nye Omraader for Optrækningen, nye Virksomhedsgrene; men at det er vanskeligt at rive det Indbundne bort fra dem, der have skabt det. Det gjælder derfor efter min Opfattelse om, at Enhver, der slutter sig til Tanken om en Frihavn, tillige maa gjøre sit Bedste for at faae Tanken hurtigst mulig gennemført. Tanken har vundet almindelig Tilslutning hos en Del Forretningsdrivende her i Byen; der er skabt en Stemning, som med stærke Ord forlanger Frihavnen. Regjeringen har vist stor Smødekommens og efter moden Overveelse lagt Sagen tilrette. De Herrer have jo set Betænkningen og vide forøvrigt, at der først var nedsat en Kommission, som skulde klare blandt Andet det meget vigtige Spørgsmaal, hvor Havnen skulde lægges, et Spørgsmaal, som tidligere havde været Gjenstand for forskellige Ansøgelser. Denne Kommission optraadte med en glædelig Enstemmighed og udvegede Terrainet. Derefter udstedtes Konkurrenceindbydelse til Skitsetegningen; der nedfattes en Bedømmelseskommission om disse Tegninger, og endelig udarbejdedes det Projekt, som vi her i Lovens have en Skitse til, af Teknikere. Altsaa man kan ikke Andet end være Regjeringen taknemlig for den Grundighed, Omhu og Interesse, hvormed den har omfattet Sagen. Som ærede Medlemmer vide, gaar Forslaget ud paa, at det Terrain, som begrænses østeraf af en Linie, dragen imellem Kastelspynten og Nordøstpynten af Ralkbrænderihavnen, og vesterpaa af en Linie, der ikke gaar ud over Strandpromenaden og Sibbernsvet, skal benyttes til et Frihavnsanlæg. Spørgsmaalet er altsaa nu, hvorledes skal dette Terrain benyttes, og hvorledes foreslaas det benyttet af dem, der have udarbejdet den Tegning, vi have liggende for os? Man skulde jo tro, at den Naade, hvorpaa Forarbejderne ere blevne foretagne, maatte føre til, at Alt, hvad der er fremkommet fra den ene eller den anden Side, enten i de forskellige Skitser, i Bedømmelseskomiteens Udtalelser eller paa anden Naade, vilde have gjort sig gjældende i denne Tegning. Men jeg maa desværre tilstaa, at Tegningen, Projektet, ikke er i fuld Overensstemmelse med, hvad der har været den ledende Tanke i Bedømmelsen af alle de indgivne Konkurrencetegninger. For at stille Sagen saa klart frem som muligt, skal jeg minde om, at det er udtalt af Bedømmelseskomiteen, og efter min

Mening fuldkommen rigtigt, at vilde man faa nogenlunde frit overfor Frihavnsanlægget, saa maatte man skaffe roligt Vand udenfor, altsaa omdanne Njøsenshavns Snderthed til en Yderhavn. Dette er tildels gennemført ved den Række Dæmninger, der i den ene Del af Projektet tænkes lagt mellem Gynetten og Trekroner og nord for Trekroner henimod Svanemølle-Bugten, men i den anden Del af Projektet — jeg antager nemlig ikke, at der skal lægges den Mængde Dæmninger, der staar angivet paa Kortet, men gaar ud fra, at de forskellige Farver betegne de to Teknikeres forskellige Forslag — er derimod denne Tanke frafalden. Men hvis man frafalder den Tanke, mener jeg, at man frafalder Kjernepunktet i hele Sagens Opfattelse, saaledes som den stilles af Bedømmelseskommissionen. Kun ved at Sndertheden at danne en stor Yderhavn for Frihavnen, staar man sig den Vettelse, man maatte ønske at have ved Anlægget af de forskellige Veier og Bassiner i Frihavnen. Hvis man derimod ikke opgiver at bygge Moler, hvorved Sndertheden omstøbes til en Yderhavn, da er der et vigtigt Forhold, som man maa tage Hensyn til, og det er Færdigheden paa Sndertheden. Hidtil har hele Færdigheden bevæget sig i en bestemt Retningslinie: i Nord—Syd og Syd—Nord det er ikke ganske nøiagtig Kompassstregen, men man kan antyde Retningen derved. Man havde derfor kun at gjøre med Skibe, der mødte hinanden i en enkelt, bestemt Retningslinie, og det var altsaa forholdsvis let at undgaa Paaseiling. Men nu maa man erindre, at hvor der ikke længere alene er Tale om den tidligere Fart, der gik fra Bomløbet ud i Sundet og fra Sundet ind til Bomløbet, men ogsaa om den Retning, som Skibene maa følge for at komme til og fra Frihavnen, altsaa om en ny Linie, hvis Retning er omtrent Sydvest—Nordvest, altsaa ikke længere en enkelt, men to forskellige Linier, saa vil Udbygningen til Paaseiling forøges. Erkjendes Rigtigheden heraf, da er det indlysende, at der maa kræves rigeligere Plads end tidligere til at dreie af paa, naar de store Dampskibe skulle gaa fri af hinanden — jeg taler ikke om Seilskibene, de krydte frem og tilbage og maa finde sig i Forholdene — men naar de store Dampskibe skulle bevæge sig i to hinanden krydsende Linier i Stedet for i een som før, saa kræves der langt mere Plads end tidligere. Det gaar altsaa ikke an at indskrænke Snderthedens Udstrækning ved dens Omdannelse til Yderhavn. Dette er heller ikke sket ved den ene Række af de Dæmninger, der ere foreslaaede; men det er sket ved Tegningen eller Projektet til Havnen, idet den østlige Havnemole er lagt